

מיסמך מחריד: כך מת אדם!

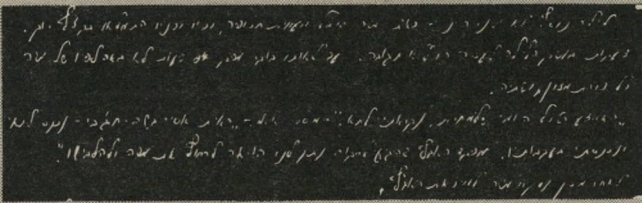
הדרך בה הוחזר משה לתא היתה על-ידי גרירת גופו. סמוך לדלת התא נעזב באכזריות ונפל על רצפת המסדר רון כשק. החובש, חיים, בעט בו ככל חלקו גופו, כאילו רצה לאלץ אותו להיכנס לתא. לאחר שהוכה באכזריות על-ידי הסוהר שהיה נוכח, נורק בכוח לתוך תאו ונשאר שוכב על הרצפה. גיסיטי לדבר איתו, אבל הוא היה חיוור כמו קיד ולא ענה לי" דברי א.מ.

לאחר שהות נוספת אור א.מ. אומץ, מאחר והוזהר לא להתערב בנעשה, וקרא שוב בקול לעזרה. קצין תורן הגיע ונכנס לתא. לאחר שכעיסותיו לא הועילו לדובב את משה, הוציא האחרון מחט ארוכה ודקר בה את משה בכל גופו. לטענתו — על מנת לבדוק את תגובותיו. משנכח כי משה אינו מגיב, נתן הוראה לכלול באזיקים, כאשר ידיו משולבות לאחר ורגליו אל המיטה.

לילה נוסף לא ישנו השניים כאשר משה סוכל תכופות מעוית ופיו התמלא בקצף. צעקותיו במשך הלילה היו ללא תגובה. עד לאותו בוקר, בערך 24 שעות, לא באה לפיו של משה כל צורת מזון ושתיה.

באמצע הטיוול היומי שלמחרת, נקראתי לתא, מספר א.מ., "ראיתי אסיר בשם ת. נכנס לתא ונכנסתי בעקבותיו. מפקד-האגף שהגיע למקום נתן הוראה לרחוץ את משה ולהלבישו ולאחר מכן נלקח משה למרפאת האגף. בשעות אחר הצהריים של אותו יום הוריע לי מפקד-האגף כי משה נפטר מהתקפת לב."

בשעה הקרובה. כל אותו לילה לא ישנו שני האסירים מפאת התקפות שפקדו את משה, ולטענת א.מ. הלך מצבו והחמיר. בשעת ארוחת-הבוקר, למחרת, לא קם משה ממיטתו לאכול א.מ. הוציק, בצעקות, עזרה ולאחר פדקצ'מן ממושך הגיע קצין-הסוהרים לתא. המצב בו נמצא משה נראה חמור. לשונו נעלמה בגרונו, צבע פניו היה מוזר ועוית טילטלה את גופו. קצין הסוהרים נתן הוראה להבהילו למרפאה.

קטע מתוך מיכתב האסיר גררו אותו... בעטו בו... דקרו אותו...

לאחר שניסה, במו ידיו, להחזיר את לשונו למקומה. כל אותה עת היה משה שרוע על רצפת התא עירום חצוי (אוקטובר) והובש-האגף (חבוש-כיפה בשם חיים). שהיה אף הוא נוכח במעמד, הפך את גופו בברוטאליות. עלימנת לבדוק ואחר כך נלקח למרפאת האגף. כעבור כעשר דקות הוחזר לתא על-ידי החובש. קצין-הסוהרים וסוהר. לטענתם קבע רופא-האגף כי משה מציג ומתחזה לחולה. "מצבו נראה יותר גרוע" דברי א.מ.

אסירים בלבד ונקרא בעגת כתר-הסוהר אקס. בתוך האקס התוודעו שני האסיר רים. משה לא הראה כל סימנים של בריאות לקוויה. מאחר שסיפר לא.מ. את סיבת מעצרו והעובדה כי הוא חולה במחלת הנפילה, ראה האחרון צורך להיות דוברו ולהשיג עליו. בסביבות השעה 10 בבוקר נתקף משה בהיותו אלכוהוליסט וצעק דברים חסרי-משמעות בקול רם, שמשך את תשומת-לב סוהרי האגף. סוהר כשם

הרצל. הידוע כאדם נוח, ניגש אליו וכאשר ראה כמה מדובר, דיווח למי מונים עליו. באותה הזדמנות ביקש א.מ. להעבירו מאותו תא מחשש לעצמו, ולעתיד לבוא. בקשתו לא נתמלאה. הוא עזב את התא לטיול בוקר בחצר. לפני שיצא הפנה את תשומת לבו של מפקד האגף, כשם פסח, כי משה טובל. לטענתו, ממחלת-הנפילה ונתון בהתקפת-הזויות עקב מצ' בו האלכוהולי. משה לא הוצא לטיול ונשאר לבדו

המכתב שהוגב מן הכלא מספר מפי עדי-ראייה. ניצד התעללו ביוסף פרץ. אסיר בגלל עבירה של מה בכך. בפרטי פרטים (גררו אותו... בעטו בו... דקרו אותו... ואז אחרי מעשי-ברוטאליות ללא סוף. מת יוסף פרץ. לפי הגירסה הראשונה אחת מרבות. של הסוהרים: מהתקפת לב.

סמוך לתאריך 20.10.83 (התאריך איננו מדויק, שירות כתיב הסוהר אומר כי פרץ מת בתאריך 15.11.83) התפרסמה באחד מעיתוני הערב הידועים: "אסיר ככלא רמלה נפטר בתאו. לאחר שנפל ממיטת הקומה בה ישן" א.מ. תושב שירות-המרצה עונש-מאסר במעשיהו, היה עד לפטירתו של הנ"ל, שלצורך הסיפור ייקרא "משה" (שהוא, כפי שירדע עכשיו, היה יוסף פרץ). וכך הוא מספר: משה, הנפטר, תושב קריית-גת. בין 34 בערך, נשוי ובעל מישפחה, היה שרי כור כרוני. כיום מסויים נקרא בנו החור רג והובל לבית-המישפט. משה הגיע לבית-המישפט. עלימנת להתעניין בגורלו. מאחר שהיה בגילופין, הפריע מדי פעם למהלך המישפט ולאחר אור הרות ונזיפות והאשפ. ון אותו האחרון לחדש מאסר כפועל בגין בזיון בית-הדין. מאחר והמישפט התנהל באש-קלון, הושם משה בחורר המעצר מיישי טרת אשקלון ולאחר מכן הובל לבית-המעצר ברמלה. הוא נכלא באגף-המיזון, בתא מס. 14. תא זה מיועד להכיל שני

היום, שנה וחצי לאחר המיקרה הידועה, מישפחת פרץ עדיין לא רגועה. המישפחה אינה מבקשת ואינה רוצה פיצוי או רחמים. כל בקשתה היא שיאשמים, שגרמו למות בעלה, ישלמו את מחיר מעשיהם:

"עד היום, אף אחד מהמישטרה ומשירות כתיב-הסוהר לא פנה אלינו. בעלי, יוסף, נחשב אצלם ככלב שלא מתעניינים בו.

"לילדים הקטנים שלי, יובל (12), אמיר (11), ניב (7), ואיזיק (6), יש עד היום סיוטים מהמישטרה. כשהם רואים נידר-מישטרה או שוטרים, שהולכים ברחוב, הם משתוללים. נתקפים בסיריטים ומקללים אותם בקול רם. הם היו קשורים מאוד לאביהם. הוא חסר להם מאור"

יוסף הקפיד לקיים ימי-הולדת ושמוחות לארבעת ילדיו. אך הוא גם טיפל כאב בשלושת ילדיה של אנט, אשתו, מנישואיה הראשונים.

עיצבנו אותו וזו הסיבה שביקש את כדור-ההרגעה". למחרת הועבר יוסף פרץ לבית-המעצר ככלא רמלה. הוא היה אמור לשבת שם שלושה שבועות. המישפחה לא הצליחה לבקר אותו ברמלה. יומיים לאחר שהועבר פרץ לרמלה הירפקו שוטרים על דלת הבית. "אני זוכרת שבשעה 12 בלילה

"אסור לעבור על זה בשתיקה! חייבים לפרסם!"

כחולים כגב ורואים שהוא קיבל מכות חזקות". הסכרים שנתנו לאנט פרץ ולילי-דיה היו מוזרים. מכל גורם שנתבקש להסביר את סיבת-המוות היא קיבלה הסבר שנה. הסתירות הרבות לא נתנו לאנט מנוח. היא חשדה שמשרות כתיב-הסוהר לא מוסרים לה את הסיבה הי אמיתית, כדי לא לחשוף את האמת.

בסבלות, כנמל אשדוד. כאשר אמרו לי כמישטרה שיוסף היה חולני צחקתי וככיתי. כן אדם שעבד כל כך קשה בחיים, בסבלות, יכול להיות חולני? וכיצד, בכלל, הגיע יוסף פרץ לכ"א?

"יוסף נעצר בבית-המישפט כאשר לון. המיקרה היה כאשר בני, יעקב, הובא למישפט ויוסף היה נוכח במקום. השופט האשים אותו כבזיון בית-המישפט (כי היה שתי). המחלה היחידה שהיתה לו היא השתיה. הוא אהב את זה. השופט גזר עליו חודש מאסר.

"אני ביקרתי אותו בבית-המעצר באשקלון, יום לפני שהוא הועבר ל" בית-הכלא ברמלה. מצבו היה טוב. הוא ישב עם הילדים, חיבק אותם ונישק אותם. אני לקחתי לו עוגות ופירות, אבל הוא לא רצה לקחת אותם. הוא אמר שלא חסר לו דבר ושאני אדאג למישפחה. הוא התנצל על שהוא נמצא במעצר.

"לפני שהלכתי הביתה, הוא ביקש ממני שאני אדבר עם הקצין האחראי, כדי שיתן לו כדור-הרגעה. המעצר והעובדה שהוא היה כלוא בחדר סגור

כל אחד והסבר שלו

למחרת ביקשו ממני מהמיש" טרה שאני אסע לתחנת המישטרה ברמלה, כדי לקבל הסבר איך נפטר בעלי. קצינה הסביר לי שרר פאזבלא ערך ביקור בתאים וכשראה את בעלי חיוור ועייף לקח אותו למרפאה. שם, טענו הסוהרים, הוא נפל מהקומה השניה של המיטה ומת. "מרמלה נסעתי למכון הפאטולוגי באכזריות כדי לזהות את הגופה. כשהראו לי את גופת בעלי, נדהמתי. ראיתי שיש לו סימני-מכות ליד העיניים שרשיות חזקות בכטן. הסימנים שהיו לו ליד העיניים נראו כמו סימני מכות-אגרוף. כשראיתי אותו ככה התחלתי לצ' "

"יוסף כבר גמר!"

מישפחת פרץ שבעה צרות. מות אביה-המישפחה, יוסף, הוא האחרון בשרשרת המיקרים הקשים שפקדו את המישפחה. בת אחת, מיכל אלגרבלי (26), נישאה ואם לשניים. נעדרת זה שלוש שנים מבלי שיש למישפחה אחת-חיים ממנה. אהבותיה של אבלין הצעירה הס' תיימו כפלילים. כערה נרצח במרכז המסחרי בבאר-שבע, על רקע מיל-חמת-כנופיות על סחר בסמים. עד היום תוקפים אותה סיוטים מהמישפחה. היא אינה מתפקדת ואינה עובדת וכל עול המישפחה רובץ על האם, אנט פרץ.

יוסף ואנט פרץ נישאו במארוקו. לאנט היו אלה נישואיה השניים. שלוש שתי ילדיה הגדולים — מיכל (26), יעקב (25) ואבלין (21), הם מבעלה הראשון.

"יוסף הבטיח לי וחתם לי שהוא יטפל בילדים כמו שהם הילדים שלו. והוא, כאמת, אהב אותם וראג להם". מאו עלו ארצה, לפני 18 שנה, והתישבו בקריית-גת, עבר יוסף

בגלל הבן המישפט באשקלון למישפט של הבן כשהוא בגילופין. לכן הואשם בזיון בית-המישפט ונזר עליו חודש מאסר.